

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевого
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

НЕДІЛЯ
7
ЛИСТОПАДА
1954 року
№ 28 (427)

Ціна 20 коп.

Юнаки і дівчата, наша славна радянська молодь! Беріть активну участь в громадському і культурному будівництві, в усьому громадсько-політичному житті країни! Наполегливо вивчайте досягнення передової науки і техніки, оволодівайте знаннями промислового і сільськогосподарського виробництва! Будьте стійкими і сміливими в боротьбі за перемогу великої справи комунізму в нашій країні!

Із закликів ЦК КПРС

37 РОКОВИНИ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

Сьогодні багатомільйонний радянський народ святково зустрічає 37-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В легендарні дні Жовтня робітничий клас нашої країни в союзі з бідняцькими масами селянства під керівництвом Комуністичної партії прорвав фронт імперіалізму і встановив на одній шостій частині земної кулі диктатуру пролетаріату.

Жовтнева революція відкрила нову еру у всесвітній історії.

Прорвавши фронт міжнародного капіталу, Велика Жовтнева соціалістична революція нанесла смертельну рану імперіалізму, розхитала його основи, поклати початок загибелі світового капіталізму. Під її могутнім впливом розгорнувся революційний та національно-визвольний рух в усіх капіталістичних, колоніальних та залежних країнах, піднялась на небувалу височину самосвідомість широких мас трудящих.

Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії в жорсткій боротьбі з внутрішніми та зовнішніми ворогами відстояв завоювання Жовтня, в стислі строки ліквідував загальну відсталість країни і побудував соціалістичне суспільство. Великий приклад радянського народу став зразком для мільйонних мас трудящих, які ще знаходяться під гнітом буржуазних драконівських законів, в їх боротьбі за своє визволення.

Використовуючи перемогу Радянського Союзу в другій світовій війні, яка привела до значного послаблення сил імперіалізму, народи ряду країн Європи та Азії вигнали експлуататорські уряди, встановили режим народної демократії. Трудящі Польщі, Чехословаччини, Румунії, Угорщини, Болгарії, Албанії успішно будують нове соціалістичне життя. Трудящі Корейської Народно-Демократичної Республіки, які виїшли переможцями в справедливій визвольній війні наполегливо заліковують рани, нанесені господарству країни американськими агресорами та мерзенною клікою Лі-Син-Мана. Важливою перемогою демократичних сил є укріплення Німецької Демократичної Республіки, яка активно бореться за єдину, миролюбиву і демократичну Німеччину.

Найбільш відчутним після Жовтневої революції ударом по всій системі імперіалізму була перемога антиімперіалістичної, антифеодальної революції великого китайського народу. Нещодавно все прогресивне людство відмічало п'яті роковини з дня проголошення Китайської Народно-Демократичної Республіки, яка твердо стала на шлях побудови соціалізму. Конституція нового Китаю — історичний документ, який свідчить про торжество всепермагаючих ідей марксизму-ленінізму, про те, що в наш вік — всі шляхи ведуть до комунізму.

Комуністична партія озброїла радянський народ великою програмою побудови комунізму. Історичні рішення XIX з'їзду партії, постанови вересневого і лютнево-березневого Пленумів ЦК КПРС направлені на забезпечення дальшого крутого піднесення соціалістичної економіки. Побудова величезних гідроелектростанцій, пуск першої в світі електростанції, яка працює на атомній енергії, запровадження у виробництво нових верстатів та механізмів, удосконалених сільськогосподарських машин — все це яскраво свідчить про створення в нашій країні матеріально-технічної бази комунізму.

Турбота про благо народу — генеральна лінія партії та уряду в галузі внутрішньої політики.

В братній родині рівноправних народів значних успіхів добився і український народ, який першим, слідом за російським народом, пішов по шляху Великої Жовтня. Під зорею Радянської влади, завдяки великій допомозі всіх братніх народів, особливо великого російського народу, під керівництвом Комуністичної партії український народ воз'єднав всі свої землі в єдиній державі, гігантськими кроками рушив вперед промисловість, сільське господарство і національну культуру.

Активну участь в боротьбі за побудову комунізму приймають робітники, колгоспники, механізатори, вчені нашої області. Ініціатор соціалістичного змагання на честь 37-х роковин Жовтня серед моряків Чорноморського пароплавання — екіпаж танкера «Херсон» виконав річний план на 165%. Колектив Одеської швейної фабрики ім. Воронського зобов'язався на честь свята дати зверх 10-місячної програми 15 тисяч чоловічих костюмів та пальто.

Підприємства міста посилили шефську допомогу колгоспам та МТС нашої області. Вчені нашого університету надають посилену допомогу працівникам соціалістичних ланів.

В 1953 році наш університет випустив в 2,5 рази більше спеціалістів, ніж в довоєнному 1940 році.

Комуністична партія та Радянський уряд проявляють велике піклування про роботу вищих учбових закладів, про підготовку кадрів для всіх галузей народного господарства, науки і культури. Але розмах соціалістичного будівництва висуває нові завдання перед учбовими закладами. Остання постановка Ради Міністрів Союзу РСР та ЦК КПРС свідчить про турботу партії і уряду за підготовку наукових і технічних кадрів.

Нині весь колектив нашого університету мусить відповісти наполегливою працею на заклик нашої партії.

Під прапором Маркса-Енгельса-Леніна-Сталіна, під керівництвом Комуністичної партії — вперед, до перемоги комунізму!

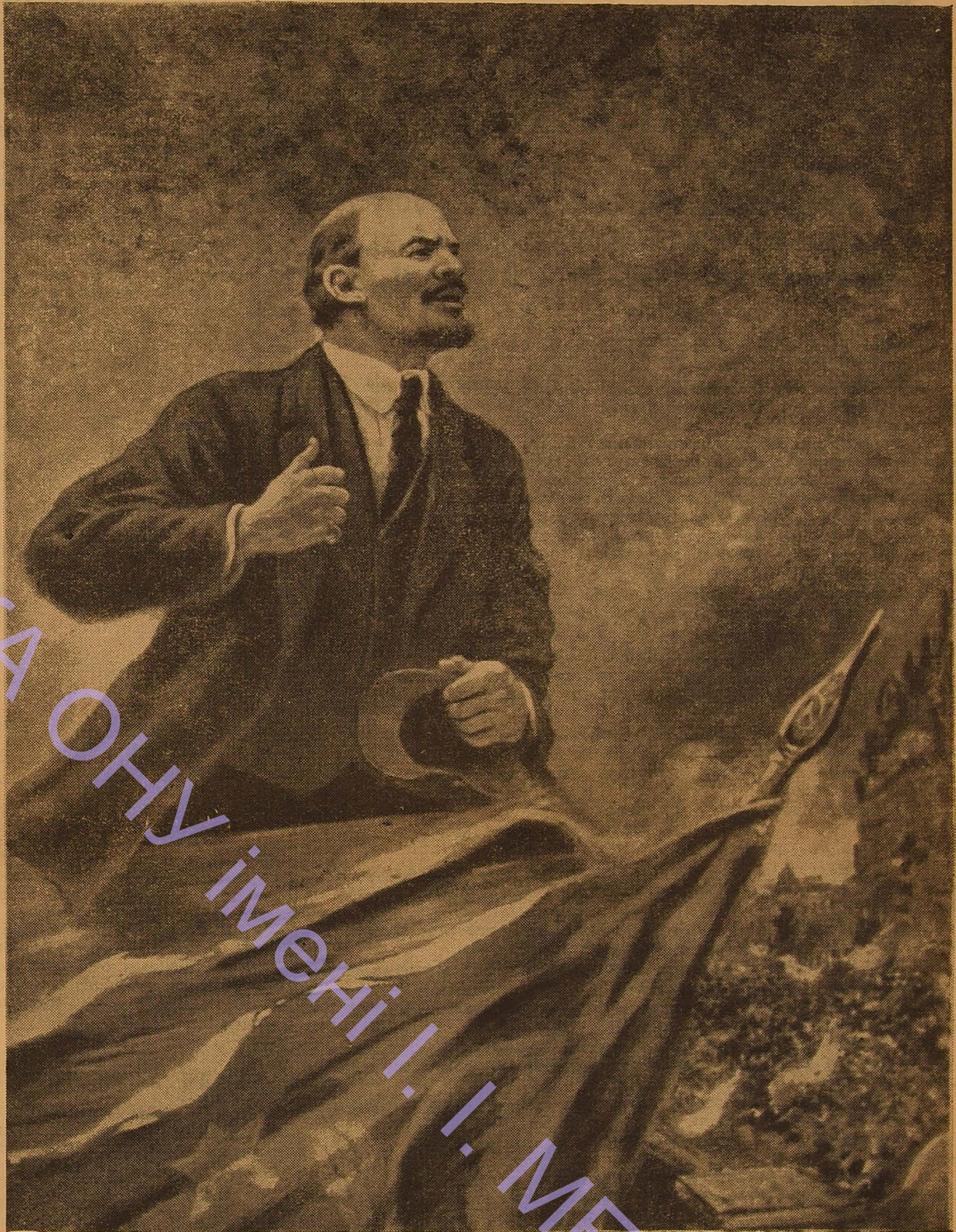
Ректору Одеського державного
університету ім. І. І. Мечникова
професору С. І. ЛЕБЕДЄВУ

Секретарю партійного бюро
СИМОНЕНКУ М. К.

Вітаємо святом Жовтня колектив вчених університету, які подають дійову допомогу проектуванню будівництві Каховської ГЕС. Надіємося, що ваші геологи достроковим виконанням досліджень прогнозу берегоосунення, забезпечать дострокове виконання підготовки водосховища до затоплення.

Директор УкрГідепа КУЗНЕЦОВ.

Секретар партбюро ЛЕУС.

3 наказу по Одеському державному університету ім. І. І. Мечникова

В обстановці могутнього виробничого і політичного піднесення, в розквіті всіх сил зустрічає радянський народ 37-му річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Разом з усім радянським народом колектив Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова зустрічає 37 річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції новими досягненнями в учбовій та науковій роботі і готовністю перетворити в життя історичні рішення партії і уряду.

Ректор університету вітає колектив професорів і викладачів, студентів і адміністративно-технічний персонал Одеського державного університету з великим святом — 37-ою річницею Жовтня. За успішне виконання виробничих завдань, учбової і наукової роботи оголошую подяку співробітникам університету:

Кафедри суспільних наук
Ганевичу І. В.—доценту.
Бельфору Д. С.—доценту.
Когану С. Я.—доценту.
Перлову С. Я.—доценту.
Мамонтовій А. О.—викладачу.

Фізико-математичний факультет
Кирилову Є. А.—зав. кафедрою, професору.
Сьорі Т. Я.—доценту, декану факультету.
Савченко К. Н.—зав. кафедрою, професору.
Мірак'яну Г. М.—зав. кафедрою, доценту.

Біологічний факультет
Воробйову А. І.—декану, зав. кафедрою, професору.
Пузанову І. І.—зав. кафедрою, професору.

Геолого-географічний факультет
Сагайдаку І. Н.—доценту.
Дмитрашко П. І.—доценту.
Смірнову О. М.—доценту, декану факультету.

Пазюку Л. І.—доценту, зав. кафедрою.
Бракіну С. С.—доценту.
Амброз Ю. А.—ст. викладачу.
Калустяну Л. Х.—ст. викладачу.

Філологічний факультет
Данилко К. Є.—доценту, зав. кафедрою.

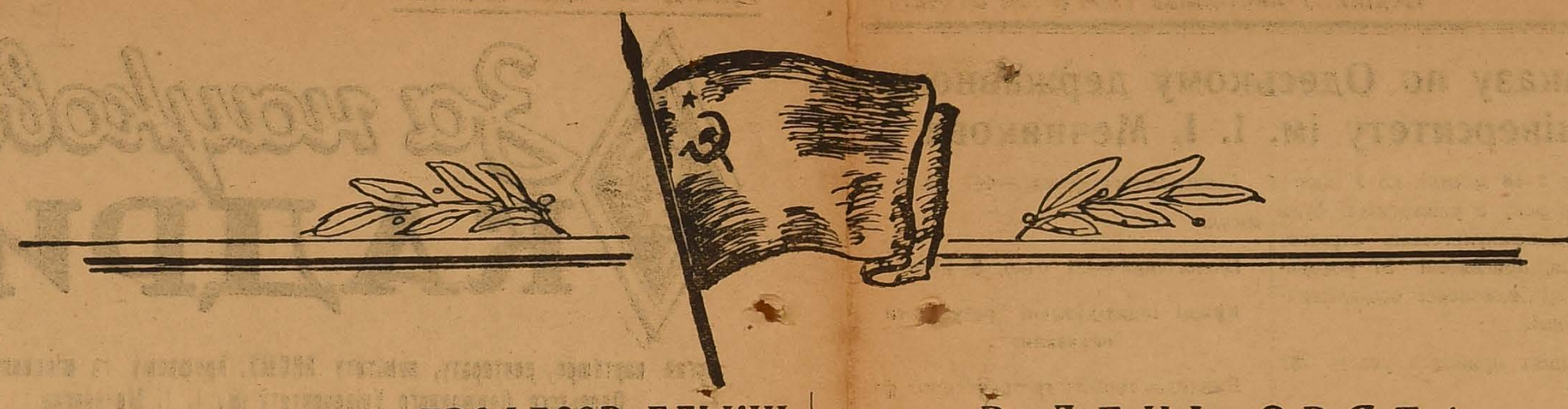
Мартинову В. В.—доценту, зав. кафедрою.
Збандуто П. І.—доценту, зав. кафедрою.
Елькіну Д. Г.—професору, зав. кафедрою.
Литвіновій Л. В.—доценту.
Копиленку М. М.—ст. викладачу.
В'язовському Г. А.—ст. викладачу.

Хімічний факультет
Оленович Н. Л.—доценту.
Позігун А. І.—доценту.
Степановій О. С.—доценту.
Манакіну Б. О.—доценту.

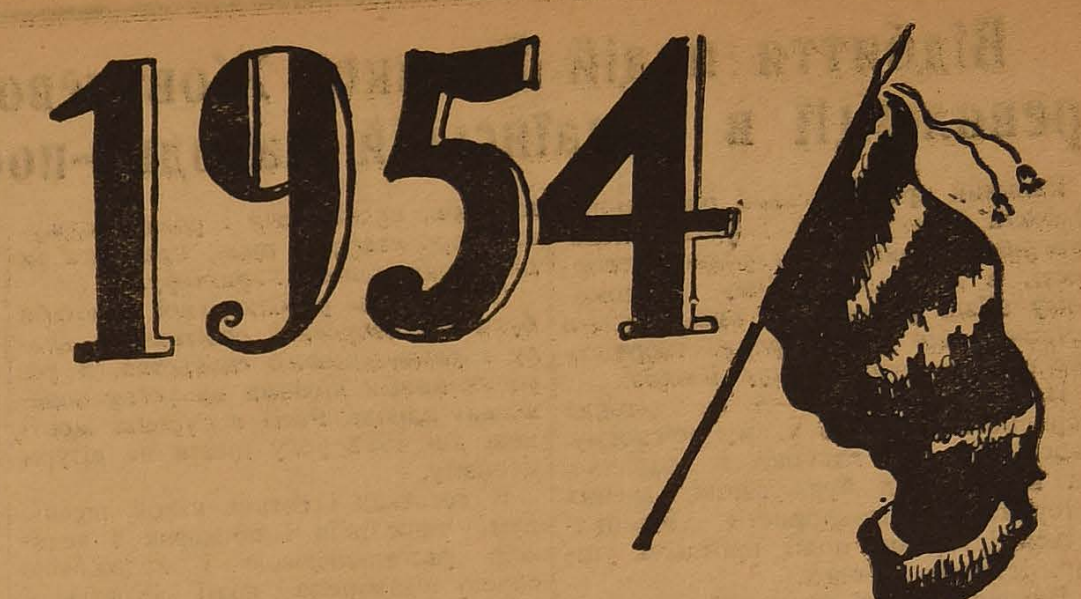
Історичний факультет
Чухрію П. Г.—доценту.
Некрасову П. А.—доценту.
В наказі також оголошено подяку 95 студентам, 3 аспірантам, що успішно закінчили аспірантуру, 12 працівникам наукової та студентської бібліотек, робітникам адміністративно-господарської частини та учбово-експериментальних майстерень, працівникам ботанічного саду та кафедри фізичного виховання та спорту.

Працівники науково-дослідних і вищих учбових закладів! Рухайте вперед радянську науку і техніку! Сміливіше розгортайте критику хиб у науковій роботі! Підвищуйте роль радянської науки в розвитку народного господарства і забезпеченні технічного прогресу нашої країни! Підвищуйте підготовку спеціалістів!

Працівники народної освіти! Підвищуйте якість навчання і виховання в школі! Виховуйте дітей в душі любові і відданості Радянській Батьківщині, дружби між народами! Готуйте культурних, освічених і працьовитих громадян соціалістичного суспільства, активних будівників комунізму!

НАКАЗ

м. Москва № 956 4 вересня 1954 р.

Про підсумки огляду наукових робіт студентів вищих учбових закладів м.м. Одеси та Николаєва в 1954 р. (ВИТЯГ)

В квітні-травні 1954 р. в Одесі було проведено огляд наукових робіт студентів міст Одеси та Николаєва. На огляд було представлено 177 робіт від 17 учбових закладів. В цих вузах працює 354 студентських наукових гуртки, в яких бере участь 6686 студентів.

Проведений міський огляд показав, що багато студентів під керівництвом професорів, доцентів та викладачів проводять наукові дослідження, які поглиблюють їх знання з вузьких дисциплін та сприяють надбанню ними навиків самостійної творчої роботи.

Підсумки огляду свідчать про успішну роботу студентських гуртків в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова і інших вузах.

Надаючи великого значення залученню студентів до науково-дослідницької роботи, НАКАЗУЮ:

1. Директорам вищих учбових закладів м.м. Одеси і Николаєва всіляко сприяти розгортанню науково-дослідницької роботи студентів.
2. За країні наукові роботи, подані на огляд наукових робіт студентів вищих учбових закладів м.м. Одеси і Николаєва, ПРЕМІЮВАТИ: а) цінним подарунком на суму 200 крб. кожній та грамотою Міністерства вищої освіти студентів Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова:
 1. МІЛКІНУ Є. І.—за роботу «Приживаємость мікроорганізмів бактеріальних удобрєний в ризосфері садженця лимона».
 2. ТАШКОВА М. Є.—за роботу «Пожнивний посев чумизы і проса в усадках орошення».
3. ГРАМОТОЮ Міністерства вищої освіти:
 1. БАБУРІНУ Є. Н.—за роботу «Военная лексика в поэме Твардовского «Василий Теркин»».
 2. ВАШЕНКО В. І.—за роботу «Дипломатическая поддержка русским государством народно-освободительной войны украинского народа 1648—1654 гг.».
 3. ГАЙДАРЖИ Н. П.—за роботу «Определение марганца персульфатным методом в присутствии различных катализаторов».
 4. ГАРБУЗ А. М.—за роботу «Традиция Маяковского в современной советской поэзии борьбы за мир».
 5. ГРЕНЬ А. І.—за роботу «Биохимические изменения плодов баклажана под влиянием прививок».
 6. ГОРЯЧУК Н. А.—за роботу «Получение фурил-акриновых кислот и их трифенил-карбинольных эфиров и установление физических констант этих эфиров».
 7. КАЧУРА А. В.—за роботу «Условия излучения в задачах математической теории дифракции».
 8. КОРОТИЧ Н. Ю.—за роботу «Микрофлора ризосферы корней винограда».
 9. КОСТИНА А. В.—за роботу «Некоторые дополнения к методу академика Чаплыгина приближенного интегрирования дифференциальных уравнений».
 10. КОШЕЛЕВУ Н. С.—за роботу «Некоторые дополнения к методу М. А. Шолохова «Поднятая целина»».
 11. КУЛЬБИЯ А. І.—за роботу «Изменения ветвистой пшеницы при осенне-зимних посевах».
 12. ОДИНЦОВА І. А.—за роботу «Хищники карстовых пещер гор. Одессы».
 13. ПОТОЛОВА С. І.—за роботу «К вопросу о формировании промышленного пролетариата в Донбассе во второй половине XIX в. и начале XX в.».
 14. САВЧУК Л. М.—за роботу «Бактерицидное действие листьев некоторых растений на стафилококк и кишечную палочку».

Заступник міністра вищої освіти **СТОЛЕТОВ**.

ДИМА УРСУ

Невисокого юнака з чорними розумними очима, завжди акуратного і зосередженого, часто можна бачити за роботою в студентському читальному залі, в кабінетах. Це студент другого курсу історичного факультету Діма Урсу.

Діма рано втратив батьків. Ще на початку Великої Вітчизняної війни на фронті загинув його батько, матір і сестру страли фашисти в тяжкій німецькій неволі. Але Діма не залишився самотнім і забути, як це трапляється з дітьми в капіталістичних країнах. Наша велика держава взяла на себе турботу про малого хлопця.

Діма ріс і виховувався в дружній сім'ї Краснодарської дитячої колонії. В цій сім'ї він одержав навчання і працює до настільки високого рівня. Діма відмінно вчився як в школі, так і в університеті, здаючи екзаменацийні сесії тільки на відмінно. Він прагне глибоко вивчати необхідний матеріал, читає багато додаткової літератури. Але Діма не тільки відмінно вчиться, він виконує і громадські доручення.

Секрет успіху Дими в тому, що він вміє правильно планувати свій час, в тому, що, незважаючи на всі тимчасові труднощі, він настирливо прагне до наміченої мети—стати добрим істориком.

Л. ЧЕПІЖКО.

ЩО ДАВ МЕНІ ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ

Одного разу молоді робітники Московського заводу запитали жінку—члена іноземної робітничої делегації, яка знайомилася з умовами життя робітників заводу: «Чому ви так щиро придивляєтесь до роботи наших дитячих ясел та дитячого садка?».

Робітниця відповіла: «Тому, що в роботі ваших дитячих установ ми бачимо новий побут, нове ставлення до трудявців у вашій соціалістичній державі. Ви до багатьох явисті вашого життя вже перестали помічати. Багато з того, про що ми, робітники капіталістичних країн, лише можемо мріяти, у вас уже перетворено в дійсність».

І це дійсно так. Гляньте навколо себе: чи з вами сидить поруч в аудиторії, хто з вами живе в гуртожитку, звідки прибули ваші товариші?

Це все діти колгоспників, діти робітників, діти трудової інтелігенції. Багато з них прибули з віддалених районів нашої країни. Це ті, кому до жовтневих революційних переломів нашого життя, як кажуть, не сиділося мати не лише вищу, але і середню освіту.

Адже переважній більшості із нас двері до вищої школи були наглухо зачинені.

Живим прикладом такої безвідрадістості в дожовтневий період був і автор цих рядків.

Народившись в родині селянина-бідняка, що захопив ще кріпацького права, я уже хлопчиком відчув на собі гніт станових обмежень. Так, в 1916 році по закінченні двохкласної початкової школи, намагавшись учитися далі і взяв участь в конкурсному екзамені для вступу до середньої сільськогосподарської школи. Намагався поступити до цієї школи, бо наліявся одержати одну із добродійних стипендій, що були в цій школі і призначалися для учнів-вдівчинків.

Однак, на перешкоді став невблаганний становий закон. Хоч по конкурсу бачилося, що я і посів друге місце, а стипендія призначалась для учнів перших п'яти місць, мені в ступеню дії було відмовлено, бо за уставом на дітей колишніх кріпацьких селян добродійність не розповсюджувалась. Довелось з болем в серці лишити надію вчитись далі.

Але пролунала перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції. Знищені бар'єри станових обмежень Трудячі маси одержали змогу максимально розвивати свої творчі здібності.

Радянська влада взяла під свій особливий догляд тих, хто в царській Росії був позбавлений елементарних людських прав.

Сільській комнезам надали мене вчитись спочатку на 2-х річні курси для одержання середньої освіти, а потім видав путівку для навчання в Харківському інституті народної освіти. В інституті одержув стипендію. В інституті одержув стипендію, гуртожиток, а крім того—періодичну допомогу від свого комнезаму.

Після інституту—аспірантура в Науково-дослідному інституті пед. наук і в результаті—син селянина-бідняка із глухого тоді сільського заукта стає науковим робітником, викладачем державного університету. І таких, як я, сьогодні тисячі.

Чи міг я, бідняк, як і багато інших бідняків, мріяти про те становий стіть завдяки умовам, що створила Велика Жовтнева соціалістична революція? Чи могли багато із нас стати в умовах царської капіталістичної Росії на такій висоті культури, на яку піднялись сьогодні?

Ні—ніколи!

Так відячаємо ж наші Батьківщині і Комуністичній партії за їх турботу про нас—радянських людей!

Хай живуть 37 роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції!

ПРОФЕСОР ЕЛЬКІН

Завідувач кафедри педагогіки і психології нашого університету професор Давид Генріхович Елькін—один з ведучих радянських психологів. Він працює у вищій школі більше 30 років. Відомий своїм мистецтвом лектора, проф. Елькін постійно пропагує досягнення радянської психології серед широких кіл—громадськості. Давид Генріхович має багато ста друкованих листів наукових праць. В науково-дослідницькій роботі він ставить питання великого теоретичного значення і розробляє їх переважно експериментальним методом. Серед інших проблем психології Давид Генріхович особливо цікавиться питаннями сприйняття часу.

Проф. Елькін—один із співавторів вузького підручника психології. Він написав такі важливі в теоретичному відношенні розділи, як «Вісвітність» і «Сприйняття». Крім того, він є автором ряду книг для викладачів психології в середній школі.

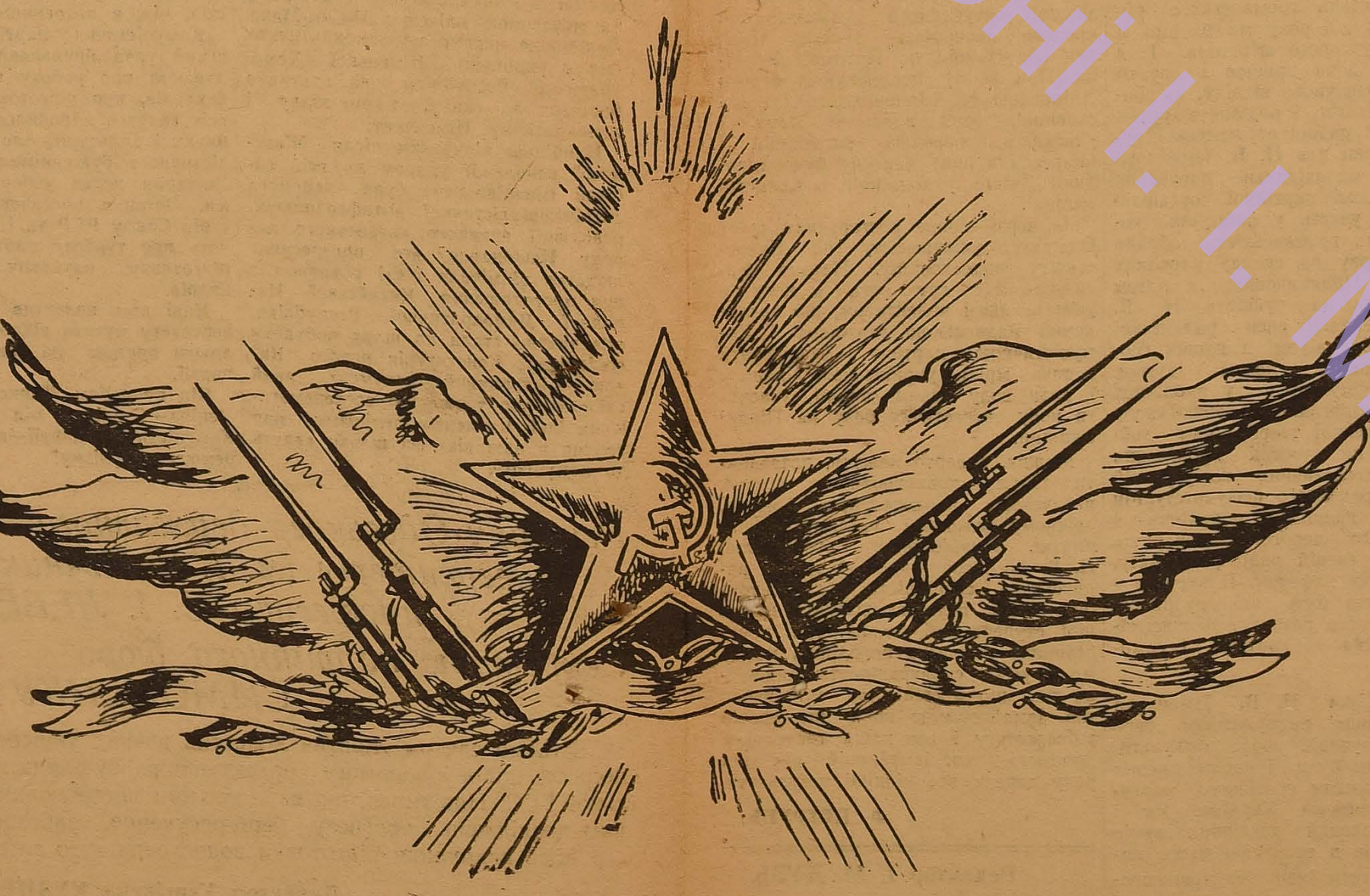
Постійно виконуючи широкі педагогічні, адміністративні і громадські обов'язки, Давид Генріхович систематично і наполегливо веде наукову роботу. Цьому він навчає і своїх співробітників.

Під керівництвом проф. Елькіна виконано і виконується багато наукових робіт, серед яких біля 16 кандидатських дисертацій. За останні півроку з них захищено 5 і стільки ж подано до захисту.

У всіх своїх учнів проф. Елькін намагався виховати вміння ставити серйозні наукові питання, чітко проводити експеримент, твердо ґрунтувати кінцеві теоретичні висновки.

Вся наукова діяльність Давида Генріховича Елькіна є прекрасним зразком для нашої молоді, яка бажає присвятити себе науковій роботі.

Доп. Л. БЕЛЕНЬКА,
доц. В. ДЕМ'ЯНЕНКО.

В ДЕНЬ СВЯТА

Шум і сміх.
Обвітрені обличчя.
Музика.
Знамена і ради.
Гей, кому там радості позичити!
Даром дамі—
Хоч людство підійди.
Йдуть робічі, як і я, щасливі,
Венний,
Войн.

Хлопчик з прапорцем...
А під ноги листя цілі зливи,
А під ноги—осінь багрецем.
Любий друже,
Руський побратиме,
Подружися з тобою я давно.
Дай же обійму тебе в цю днину,
Й широ поїлаю заодно!

Андрій ЯРМУЛЬСЬКИЙ.

НА ЧЕСТЬ СВЯТА

До 37-х роковин Великої Жовтня колектив астрономічної обсерваторії ОДУ разом з усіма трудящими Радянського Союзу плідно працює з новими успіхами в своїй роботі.

Закінчено складання по меридіальних спостереженнях каталогу прямих сходячих 645 слабих зірок. Успішно розпочаті спостереження на меридіальному колі для складання великого каталогу 3500 слабих зірок. Робота ця входить в список головних тем ОДУ—зірників В. В. Новопашенний) і є складовою частиною великої колективної роботи радянських і зарубіжних обсерваторій, які мають велике не тільки наукове, але і міжнародне політичне значення.

Радянськими астрономами розроблений список і план спостережень по складанню каталогу пологень 20000 слабих зірок зовсього неба від північного до південного полюсів світу. Ці зірки є головними для цілого ряду спеціальних астрономічних робіт. План цієї роботи схвалений і прийнятий на Міжнародному астрономічному з'їзді в вересні 1952 р. Одеській обсерваторії доручено визначити положення зірок в зоні від 5° до 25° південного нахилу.

Кожної ясної ночі на 7 астроме-

рах ведеться фотографування зоряного неба, що дає досить цінний матеріал для всестороннього вивчення Всесвіту. В цій роботі приймають участь і студенти старших курсів астрономічного відділу фізико-математичного факультету ОДУ. Освітленість неба в місті і особливо в ЦПКВ в ім. Т. Г. Шевченка, де розміщена обсерваторія, не дозволяє, на жаль, повністю використовувати наші інструменти. Тому літом цього року була організована позамиська тимчасова станція в селі Крижанівці, що дало позитивні наслідки.

Два аспіранти Одеського вищого мореходного училища Е. С. Зотев і Г. І. Ермолаєв, які готували в обсерваторії свої кандидатські дисертації по астрометрії, успішно їх захистили при ОДУ в червні 1954 р.

Обсерваторія, як і раніше, успішно проводить масову роботу по природничо-науковій пропаганді. За рік було прийнято в Планетарій і обсерваторію 242 екскурсії обсягом 6683 чол.

З початку року вийшов з друку II том «Известий» обсерваторії, в якому поміщено 14 робіт.

ТРУДОВИЙ ПОДАРУНОК

Коллектив працівників нашої друкарні зустрічає роковини Великої Жовтня значними успіхами в своїй роботі.

В цьому році колектив виконує особливо велику і важливу роботу, яка полягає в випуску збройної кількості збірників наукових праць вчених нашого університету. Зараз уже надруковані збірники філологічного, біологічного, юридичного, фізико-математичного і хімічного факультетів.

Набраний і відправлений на одержання дозволу до друку збірник геолого-географічного факультету. Зараз набирається студентський збірник, а потім набиратиметься збірник історичного факультету.

Крім того, колектив працівників перед святом закінчив друкувати новий збірник присвячений 300-річчю возз'єднання України з Росією. Випуск цього збірника був зв'язаний з великими труднощами в зв'язку з коротким строком, даним на виконання роботи, а також в зв'язку з своєрідною серйозністю самого збірника.

Дякуючи тому, що весь колектив віднісся до роботи з належною серйозністю і почуттям відповідальності, вона була закінчена якісно і вчасно. Особливо слід відмітити гарну роботу робітників тт. Рум'янцева, Зильберштейна, Месерба і Абіно, а також коректора т. Литвинського.

Частково тормує роботу друкарні те, що при університеті немає свого видавництва. Відправка книг у обсерваторії по астрометрії, успішно їх захистили при ОДУ в червні 1954 р.

Обсерваторія, як і раніше, успішно проводить масову роботу по природничо-науковій пропаганді. За рік було прийнято в Планетарій і обсерваторію 242 екскурсії обсягом 6683 чол.

З початку року вийшов з друку II том «Известий» обсерваторії, в якому поміщено 14 робіт.

Начальник друкарні **Н. БАБЧІ**.

Шефська робота

Ясного сонячного дня після лекцій студенти-шефи філологічного факультету направились до державного очного госпіталю. Незрячі хворі їх завжди радісно зустрічають. Зав'язується жвава розмова. Студенти розповідають хворим про хід справ в університеті, розповідають про літературні новинки, дають цінні поради.

Ввійшовши в будинок і одержавши халати, шефи йдуть в читальний зал госпіталю або в кімнати і починають вивчати уроки з своїми учнями-хворими. Це важка і дуже відповідальна робота. Проте з нею відмінно справляються шефи-філологи.

Особливо треба відзначити роботу студентів III курсу Запорощенко. Вони з усією душею відносяться до своїх обов'язків. Читачи хворим уроки, вони роз'яснюють окремі положення, запитують, як зрозуміли її учні. Галя весела і щира дівчина. Пояснюючи уроки, вона з радістю розповідає про спортивні новинки. Хворі завжди з великою теплотою і повагою відгукуються про Галю Запорощенко.

З усією відповідальністю ставиться до своєї справи Оля Ірват'єва, студентка II курсу. Не скромна й весела дівчина. Вона також користується любов'ю і повагою серед учнів.

Робота шефів-філологів не пропадає марно, вона практично її наслідки. Учнів-хворих внаслідок докоти шефів, добре вчать і багато з них мріє закінчити 10 класів на відмінно та добре і вступити до вищих учбових закладів.

МОЛЧАНСЬКА, студ. I курсу

НАШІ СПОРТСМЕНКИ

17 жовтня біля університету було шумно і багатолюдно. Це день традиційної університетської естафети на приз газети «За науки калідр». Особливо багато народу зібралось на приз газети «За науки калідр». Всі з нетерпінням чекають появи першого бігуна. І раптом з-за рогу вулиці з'являються дві спортсменки. В першій всі впізнають студентку II курсу фізико-математичного факультету Стелу Жигаревич. Боротьба іде на останніх метрах. Останнє напруження, останнє зусилля волі—і першою фінішує Стела Жигаревич.

Подруги Стела Жигаревич і Оля Васильєва—одні з кращих спортсменок фізкультури.

Вчилися вони в різних школах Одесі, але здружив їх Історію, спільні спортивні тренування, бігова доріжка.

Ще з 6-го класу Оля Васильєва брала участь в шкільних змаганнях та естафетах. Не раз клас, в якому вона вчилася, виходив переможцем в спортивних змаганнях на першість школи. Оля була членом збірної команди школи з легкої атлетки і брала участь в усіх міських шкільних змаганнях. Але по-справжньому займалася легкою атлетикою вона почала лише з 10 класу.

Під керівництвом одного з кращих тренерів тов. Григор'єва Оля уперто й наполегливо оволоділа технікою бігу й стрибків, виховувала в собі витривалість і волю до перемогів. Влітку на доріжках стадіону, взимку в спортивному залі й на засніжених алеях парків, на свіжому морозному повітрі—цілий рік не припиняючи тренування.

Весною 1953 року Оля одержала III спортивний розряд.

Наближалися екзамени на атестат зрілості. Також уперто, як добивалась спортивних успіхів, дівчина оволодівала основами наук і серйозно готувалась до вирішальних іспитів. Оля закінчила школу з срібною медаллю. Нарешті здійсниться її давня мрія—стати фізиком. І вона вступає на фізико-математичний факультет Одеського університету.

Стела Жигаревич теж вибрала собі цю спеціальність. На питання: ким бути, якій справі присвятити своє життя—у неї давно була готова відповідь: фізиці.

Стела поійшла до нашого університету з 49-ї Одеської школи, де ще чотири роки тому вона стала займатися легкою атлетикою. Цей вид спорту зразу ж захопив її. На велике свято радянського народу подруги зустрічають наполегливим навчанням і шпертими тренуваннями. Попереду зимава екзаменаційна сесія і майбутні зустрічі на спортивних змаганнях. Успіхів вам, дівчата!

Л. ПУСТОВИТОВА.

Досягнення в роботі

Як повідомляє заступник директора ботанічного саду тов. Нестеренко, роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції ботанічний сад зустрічає значними досягненнями в роботі.

Відділ флори і рослинності саду впроваджує в зелене будівництво стійкі високдекоративні деревно-кущові породи, розроблений асортимент дерев і кущів для закріплення приморських схилів Одеського побережжя.

Лабораторією технічних культур проведена велика наукова робота по освоєнню культури джугу на півдні України. Вивчені біологічні особливості росту і розвитку джугу.

Лабораторія плідництва вивчає культуру персика з метою впровадження її в колгоспи і радгоспи півдня України.

Велику наукову роботу проводить ботанічний сад по проблемі по вивченню природи фотосинтезу, вивчення фізіологічних особливостей живих рослинами вуглецю через коріння.

Ботанічний сад подає велику допомогу виробництву. Так, проведено 183 екскурсії, дано 36 консультацій по питанні декоративного садівництва і плідництва. Крім того, ботанічний сад разом з університетом подав допомогу підшефному колгоспу ім. Леніна, де дано 20 консультацій, прочитано 18 доповідей і лекцій.

Ботанічний сад—учасник Весової сільськогосподарської виставки, а також приймає участь в обласній сільськогосподарській виставці цього року і був нагороджений дипломом I-го ступеню.

Відбиття подій Великої Жовтневої соціалістичної революції в українській народно-поетичній творчості

Великий пролетарський письменник Олексій Максимович Горький, неперевершений знавець народної творчості, в доповіді на I-му Всесоюзному з'їзді радянських письменників зазначав, що усна народна творчість невідступно супроводжує історію.

Народна творчість — це літопис народного життя, в якому по-своєму, своєрідно, але глибоко і правдиво, на відміну від буржуазних вчених істориків і фольклористів, відбиваються історичні події протягом цілих історичних епох.

Вивчення усної народної творчості українського народу показує, що з особливим поетичним натхненням, з великою художньою силою народ оспівував найбільш визначні події в своєму житті.

Величній події викликали до життя глибоко реалістичні твори, величній типові образи, що були восями і провідниками народної ідеології.

Такою величною історичною подією в житті українського народу, як і в житті інших народів СРСР, була Велика Жовтнева соціалістична революція, яка забезпечила небувалі розквіт народних талантів.

Велику роль народна творчість як російського, так і українського народів відіграла в революційній боротьбі пролетаріату і селянства проти царизму, капіталістів і поміщиків, в підготовці революційних подій 1917 року. Пісні революційної боротьби були знаряддям революційно-політичної агітації.

На Україні були широко відомі такі пісні революційної боротьби, як «Інтернаціонал» французького поета Потье (відомий і російський варіант цієї пісні, автором якого є Коц), «Варшав'янка» польського поета Свенціцького, «Смело, товарищи, в ногу» російського робітничого поета Радіна, «Ви жертвою пали» російського поета Архангельського, «Колодники» О. Толстого, «По пыльной дорожке телега несется», «Солнце всходит и заходит» М. Горького.

Були поширені народні переробки революційних поезій Т. Шевченка «Як умру, то поховайте», «Кругом неправда і неволя», «Вічний революціонер» І. Франка.

Більшовицька партія надавала великого значення пісням революційної боротьби, всіляко пропагувала і сприяла їх створенню та розповсюдженню, друкуючи їх в листівках, газетах, журналах, видаючи окремими виданнями збірки пісень. Партія біль-

шовиків, пропагуючи і розповсюджуючи пролетарські пісні, надавала їм цілеспрямований характер.

Отже, пісні революційної боротьби були на озброєнні робітничого класу і революційного селянства. З революційними піснями на устах повелені народи Росії в буремні жовтневі дні 1917 року пішли на штурм царизму.

В десятках і сотнях казок, пісень, дум, прислів'їв і приказок з великою узагальнюючою і художньою силою відтворено події Жовтневої революції, створені образи її натхненників і керівників, організаторів першої в світі соціалістичної держави Леніна і Сталіна.

Стисло, образно і правдиво, всього в кількох рядках, частушка передає суть і значення Жовтневої революції:

Ой, у бурю і негоду
В Жовтні зірнула зійшла
Та всім націям, народам
Ключ до щастя принесла.

Тако ж провідна думка пісні «Ой, у місті Петрограді» (автор П. Носач):

Ой, у місті Петрограді
Зиялась хуртовина,
Ой, там зоря п'ятикутна
В Жовтні засвітила.

Довго жили в поневірянні, злиднях два брати — розповідається в казці «Ленінська правда». Довго шукали вони правди. Але пани, попи, купці, фабриканти відповідали їм, що правда полягає в тому, щоб «не мита золота» завжди працювала на них. Старший брат, попавши на фабрику, почув про Ленінську правду. Щоб не служити ні панам, ні купцям, ні фабрикантам, треба боротися з ними за правду і вигнати їх разом з царем. Ось це і буде правда. В жовтні 1917 року Ленінська правда перемогла.

Нерозривно з подіями Великої Жовтневої соціалістичної революції пов'язані образи Комунистичної партії і її керівників Леніна і Сталіна. Це й природно, бо такий зв'язок відповідає історичній дійсності.

Про роль В. І. Леніна в революційному русі, в поваленні влади царя і капіталістів розповідає в думі-пісні «Була зима з відлігою» — автор її кобзар Є. Мовчан.

Ленін виступає як організатор боротьби проти імперіалістичної війни і як керівник і натхненник пролетарської революції.

В дні Жовтневої революції, а також в час громадянської війни при-

гноблені братні народи боролись спільними силами. Тільки при допомозі великого російського народу Україна стала вільною соціалістичною державою. Ленін і Сталін вказали братнім народам шлях до вільного життя.

Про співдружність братніх народів у боротьбі, що була запорукою перемоги в Жовтневій революції, розповідає кобзар Перепелюк в «Думі про Леніна, Сталіна і про трьох братів»:

«Ви підіть на захід, ви на схід
Тай на всі чотири зразу сторони,
І кажіть народу, що не буде
Щастя,
Поки ваша доля — у льохах панів.
Отож допоможіть нам поєднати
Бідноту,
Щоб не гаять часу, вируште
З зорі,
А зберемо силу, розіб'єм відразу:
Полять корони, полетять царі».

Леніна і Сталіна народ називає соколами революції.

Народ завоював радянську владу, скинувши царя і розгромивши інтервентів, під керівництвом своєї любимої Комунистичної партії:

Це все наша, рідна наша
Партія любима
Вивела усіх трудящих
З панського режиму.

Взявши владу в свої руки, народ спокійний за своє майбутнє:
Нам сіяють зорі Жовтня,
Шлях наш ясен — золот:
Вже не будуть нам грозити
Ні нужда, ні голод.

Перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції — перемога всесвітньоісторичного значення. Народи здобули на барикадах щастя і волю, свободу, політичні права, права на працю, відпочинок, освіту:

Мені щастя дала й волю
Жовтня революція,
За це все стоїть горою.
Наша Конституція.

Перемігши в дні Жовтневої революції, народи, за висловом М. І. Калініна, «відчужили себе багатирями, здатними перемогти весь світ, ворожий трудовим масам».

Грізною пересторогою звучать слова пісні тим, хто посміє спробувати відняти щастя, завойоване в Жовтні:

І нехай тільки ворог кривавий
Схоче щастя відняти в бою,
Всі ми станем залізною лавою
За Вітчизну радянську свою.

І. ЗАЄЦЬ.

З наказу по Одеському державному університету ім. І. І. Мечникова

В період з 18 жовтня по 2 листопада цього року в університеті були проведені міжфакультетські стрілкові змагання, присвячені 37 роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В змаганнях прийняло участь 287 чоловік.

Згідно результатів місяця розподілились в наступуючому порядку:

Команди професорсько-викладацького складу:

Філологічний — 436 очок, 1 місце.

Геолого-географічний — 433 очка, 2 місце.

Хімічний 378 — очок, 3 місце.

Чоловічі команди студентів

Геологічний — 456 очок, 1 місце.

Фізико-математичний — 444 очка, 2 місце.

Філологічний — 439 очок, 3 місце.

Жіночі команди студентів

Хімічний — 443 очка, 1 місце.

БІЛЬШЕ ТАКИХ ВЕЧОРІВ

30 жовтня в Палаці культури моряків відбувся вечір відпочинку студентів хімічного факультету ОДУ разом з студентами судно-механічного факультету Інституту інженерів морського флоту.

Можна без перебільшення сказати, що такий концерт, який був показаний на вечорі, дуже рідко буває на факультетських вечорах в університеті, а тим більше на вечорах у хіміків. І хоч хіміки дали значно менше номерів, ніж студенти судно-механічного факультету, але і вони приклали немало зусиль, щоб програма концерту була цікавою, а виконання доброякісним.

З особливим захопленням слухали присутні «Репортаж про судно-меха-

Геолого-географічний — 441 очко, 2 місце.

Біологічний — 421 очко, 3 місце.

Кращі індивідуальні результати показали:

Викладач геолого-географічного факультету Савченко М. І. — 94 очка з 100 можливих.

Викладач філологічного факультету Шатух В. Г. — 94 очка з 100 можливих.

Студент геолого-географічного факультету Крищенко Ю. Т. — 94 очка з 100 можливих.

Студентка хімічного факультету Начовкіна С. І. — 93 очка з 100 можливих.

Студентка геолого-географічного факультету Павловська Л. В. — 93 очка з 100 можливих.

За досягнуті результати в змаганнях переможців нагороджено.

нічний факультет», «Програму радіо-передач хімічного факультету», в яких в гумористичній формі було висміяно негативні явища з життя обох факультетів.

Ще більшою популярністю користувались гумористичні куплети на злободенні питання для факультетів, авторами яких являються студенти хімічного та судно-механічного факультетів.

Цей вечір дав зрозуміти хімікам, що вони можуть проводити вечори з цікавою концертною програмою, тільки треба, щоб КСМ бюро пров'яляло більше енергії і організаторської кмітливості в підготовці до вечорів.

В. МІЩЕНКО, студ IV курсу хімічного факультету.

МОЛОДИЙ ФАХІВЕЦЬ

Ми, викладачі геолого-географічного факультету високо цінуємо нашого товариша — молодого фахівця Наталю Василівну Ізмайлову. Цю оцінку визнає і все студентство, якому доводилося, розпочинаючи свою працю в університеті, слухати лекції Наталі Василівни та проходити практику під її керівництвом.

Наталю Василівну шанована між нами перш за все як виучениця Московського університету, що веде перед в географічній науці СРСР, що високо підносить прапор радянської географії. Учениця видатних радянських вчених — геоморфолога С. С. Щукіна та картографа К. О. Саліщева — Н. В. Ізмайлова під час перебування в університеті, виявила неабиякі здібності і була добре відома усьому колективу спеціальності картографії вузу, що носить ім'я великого Ломоносова. Наталі Василівні довелося за рекомендацією своїх вчителів взяти участь в експедиції, що досліджувала цікавий за своїми природними особливостями північний Урал.

Після закінчення університету в Москві Н. В. Ізмайлова увійшла до складу викладачів Одеського університету в часі Вітчизняної війни, коли кадрів у нашому вузі було обмаль, а завдання перед ними стояли досить відповідальні, бо треба було забезпечити підготовку достатніх контингентів висококваліфікованих спеціалістів Наталю Василівну дуже нам, колективу Одеського університету, допомогла в цей час, поділяючи з університетом усі труднощі і знаходячи в патріотично-

му пафосі сили для подолання їх. Ми дуже добре пам'ятаємо тов. Ізмайлову в цей час, скромного, ретельного вузівського працівника, що наполегливо працював з студентами, зростаючи час від часу в самому процесі викладання.

В післявоєнний час Наталю Василівну закінчила під керівництвом професора І. Д. Андросова підготовку кандидатської дисертації, продовжуючи разом з цим свою педагогічну діяльність. В нашому середовищі проф. І. Д. Андросов був добре відомий високим рівнем свого викладання, своєю вибагливістю як до студентів, так і до самого себе. Він був взірцем непохитного у своїх принципах професора в кращому розумінні цього слова, що його праця мала велике виховне значення для колективу студентів. З покоління в покоління студенти географічного факультету бачили в предметах, що викладав І. Д. Андросов, справжню твердиню науки. Працюючи під його керівництвом студенти буквально зростали від лекцій до лекцій, опановуючи висоти науки.

Оці цінні педагогічні властивості І. Д. Андросов зумів передати Наталі Василівні, розвинути в ній переконання, що університетське викладання повинно мати високий стиль, повинно через наполегливу систематичну працю студентського колективу забезпечити наукову загартованість, надійність виучки студентських контингентів, кадрів майбутніх спеціалістів.

Дисертація Наталі Василівни бу-

ла присвячена питанню, що стояло на межі геоморфології та картографії, а саме: питанню, що пов'язане з суміжними науковими дисциплінами. Н. В. Ізмайлова показала у своїй дисертації, що була присвячена морфометричним показникам в географії, безумовним науковий хист, вміння тонко аналізувати науковий матеріал і виявляти дальші лінії розвитку науки.

Захист в Одеському університеті відбувся на високому рівні. Дисертація одержала повне визнання і Всесоюзної атестаційної комісії. Вчителі Н. В. Ізмайлової І. С. Шукін і І. Д. Андросов з повним обґрунтуванням в своїх відгуках підкреслили вдалість наукових прийомів дисертанта.

Дальші роки діяльності Н. В. Ізмайлової йшли під гаслом дальшого зростання педагогічної досвідченості, набуття педагогічної майстерності. Лекції Н. В. Ізмайлової стають все більше обробленими, викладання стає все чіткішим. Після від'їзду з Одеси проф. І. І. Плюсина на долю Н. В. Ізмайлової дісталися і курси геоморфологічного циклу, що їх Н. В. Ізмайлова забезпечує на рівні так само високому, як і курси картографії і геодезії. Виклад її стає все прозорішим, все яснішим, і недарма зараз у нашому колективі утворилася думка про доцільність видання тексту лекцій Н. В. Ізмайлової. До того ж ми не маємо, треба визнати, в нашому рґжитку ще цілком придатних підручників для університету як з геоморфології, так і з картографії на сучасному рівні розвитку цих наук в Радянському Союзі.

Наталю Василівну, працюючи успішно на педагогічному вузівському полі, ні на один момент не забуває своїх зобов'язань громадського робітника. Рік від року ми бачимо її на роботі курсового агітатора. І в цьому році вона працює з другим курсом географічного відділу, як прикріплений педагог, і поділяє з курсом і труднощі, і радість студентської роботи. Не один раз Н. В. Ізмайлова виконувала відповідальні доручення університетської партійної організації, беручи участь в виборчих комісіях. Наша громадська обрала тов. Ізмайлову до складу народних засідателів. Принциповість, а разом з тим радянська чуйність Н. В. Ізмайлової — кращі риси радянської людини — добре відомі в наших громадських колах. Ясність думки, чіткість формулювань у публічних виступах, бездоганних з точки зору марксо-ленінської теорії, нам добре відомі на досвіді проведення численних теоретичних конференцій геолого-географічного факультету. Ми відзначаємо правильне розуміння з боку нашого дорогого товариша критики на вчній раді факультету, на засіданнях кафедри. Її виступи — кращий доказ того, що рушійною силою дальшого розвитку радянського суспільства є критика і самокритика.

Останні роки Н. В. Ізмайлова все з більшим напруженням бере участь у науковій роботі факультету. Цікавими були її спостереження над особливостями ерозійного рельєфу Правобережжя України. Як і завжди, молодий дослідник зумів виявити нове в трактовці цього питання, намітити інші, безумовно про-

гресивні наукові положення, ніж це робилося у минулому. Н. В. Ізмайлова завзято брала участь в дослідженні актуального питання, про процесі переробки берегів великих водосховищ на території України. При цьому, досліджуючи береги Дніпровського (Запорізького) водосховища, вона виявила помилки учасників попередніх експедицій і накреслила іншу картину будови долини Дніпра у колишній порожистій ділянці.

На черзі — повне розгортання робіт Одеського університету по Каховському водосховищу. Наталю Василівну йде тут нога в ногу з усім великим колективом, що закликає Радянської державою і Комунистичною партією реалізувати давню мрію українського народу і дати воду сухим степами, утворити нову енергетичну базу на Півдні України.

Можна, одверто кажучи, позаздрити такому повнокровному життю, насиченому плодотворною працею, овіяному великими гаслами будівництва комунистичного суспільства. Н. В. Ізмайлова — кращий зразок радянського спеціаліста, радянського інтелігента, педагога-вихователя, нашій студентській молоді. Ми, представники старшого покоління, можемо з усією справедливістю тишатися тим, що в свій час ми ввели тов. Ізмайлову до кола викладачів університету і що наша товариська допомога тов. Ізмайлової рік від року давала все цінніші результати.

Ф. ПЕТРУНЬ.

Редактор І. М. ДУЗЬ